

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 410/2015-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. júna 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ludmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Lajosa Mészárosa a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 110/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 31. marca 2015 doručené podanie [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorým namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 110/2013, ktorého predmetom je rozhodovanie o jeho žalobe o vyplatenie mzdy.

Sťažovateľ uviedol, že okresný súd rozhodol rozsudkom č. k. 11 C 197/2009-100 z 24. augusta 2010, ktorým uložil žalovanému (zamestnávateľovi sťažovateľa) vyplatiť mu dlžnú mzdu. Krajský súd v Trenčíne rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Najvyšší súd Slovenskej republiky tento rozsudok zrušil rozhodnutím z 12. júna 2013 a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Okresný súd uskutočnil vo veci vedenej pod sp. zn. 11 C 110/2013 pojednávanie 22. mája 2014, na ktorom uložil žalovanému predložiť listinné dôkazy v lehote desiatich dní. Podľa tvrdenia sťažovateľa tak žalovaný do podania jeho sťažnosti neurobil, okresný súd vo veci nekoná, a preto navrhol, aby mu ústavný súd „priznal odškodné vo výške 5 000 € pre neprimerane dlhé konanie a prieťahy v súdnom občianskom konaní“.

Podanie sťažovateľa v predložennom znení nespĺňa náležitosti sťažnosti predpísané v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd preto vyzval sťažovateľa prípisom z 20. apríla 2015 na odstránenie zistených nedostatkov a zároveň ho poučil o možnosti požiadať o ustanovenie advokáta Centrum právnej pomoci. Ústavný súd mu určil lehotu 15 dní, v ktorej je potrebné zistené nedostatky odstrániť alebo preukázať, že podal písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci. Ústavný súd zároveň sťažovateľa upozornil, že ak nespĺní podmienky uvedené vo výzve, môže byť jeho sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľ prevzal výzvu ústavného súdu 27. apríla 2015 a dosiaľ na ňu nereagoval.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Sťažnosť sťažovateľa neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, na ktoré ho ústavný súd upozornil a poskytol mu na ich odstránenie lehotu, ktorá márne uplynula 12. mája 2015. Sťažovateľ napriek poučeniu o následku nevyhovenia výzve, ktorým je odmietnutie sťažnosti, dosiaľ na ňu žiadnym spôsobom nereagoval.

Ústavný súd na tomto základe po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2015